

Matouš 4:5-6 ⁵Potom ho Ďábel vzal do svatého města, postavil ho na okraj střechy chrámu ⁶a řekl mu: “Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů; vždyť je napsáno: “Svým andělům přikáže o tobě, a na rukou tě ponесou, abys snad nenarazil nohou na kámen.””

DA – Touha věků 124.3 Satan předstírá, že tentokrát se s Ježíšem setkává na Jeho vlastní půdě. Lstivý nepřítel cituje Boží slova. Stále ještě se představuje jako anděl světla. Ukazuje, že Písmo dobře zná a chápe jeho význam. Stejně jako předtím dokládá Ježíš svoji víru Božím slovem, využívá nyní pokušitel Božího slova k obhajobě svého podvodu. Tvrdí, že jen zkoušel Ježíšovu věrnost, a chválí Ho za Jeho neochvějnost. Spasitel už projevil důvěru v Boha, satan však od Něho žádá ještě další důkaz víry. (srv. TV 76.3)

DA – Touha věků 124.4 Satanovo pokušení je však opět doprovázeno náznakem pochybnosti: “Jsi-li Syn Boží.” Kristus byl v pokušení odpovědět na ono “jsi-li”, ale vyvaroval se sebemenšího připuštění pochybnosti. Neohrozí přece svůj život proto, aby něco dokazoval satanovi. (srv. TV 76.4)

Matouš 4:7 Ježíš mu řekl: “Je také napsáno: “Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.””

DA – Touha věků 125.1 Pokušitel chtěl využít Kristova lidství a sváděl jej k opovázlivosti. Satan sice může k hříchu svádět, přimět k němu však nikoho nemůže. Ježíšovi řekl: “Vrhni se dolů.” Dobře věděl, že sám Jej shodit nemůže, protože Bůh by zasáhl a Ježíše zachránil. Nemůže Jej ani donutit, aby se vrhl dolů sám. Pokud Kristus pokušení odmítne, nemůže být přemožen. Žádná moc na zemi ani v podzemí by nemohla Ježíše přinutit k tomu, aby se třeba jen nepatrně odchýlil od vůle svého Otce. (srv. TV 76.5)

DA – Touha věků 125.2 Pokušitel nás nikdy nemůže donutit k hříchu. Nemůže ovládnout naši mysl, pokud mu to sami nedovolíme. Než se nás satan zmocní, musíme mu k tomu dát souhlas a přestat se vírou spoléhat na Krista. Každá hříšná touha, kterou v sobě chováme, satanovi poskytuje šanci na úspěch. Jakékoli přestoupení Božích požadavků mu otevírá dveře k tomu, aby nás pokoušel a nakonec zničil. Každé naše selhání či pád je pro něho příležitostí k tomu, aby hanobil Krista. (srv. TV 76.6)

DA – Touha věků 125.3 Když satan citoval zaslíbení **Žalm 91:11** “svým andělům vydal o tobě příkaz,” vynechal slova “aby tě střežili na všech tvých cestách.” To znamená na všech cestách podle Božího určení. Ježíš odmítl sejít z cesty poslušnosti. (srv. TV 76.7)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 283.1 Kristus vyšel z druhého pokušení jako vítěz. Během těžkého střetu s mocným nepřítelem se Ježíš zcela spolehl na svého Otce a projevil v Něj naprostou důvěru. Náš Vykupitel dosaženým vítězstvím zanechal člověku dokonalý vzor a ukázal mu, že jeho jediné bezpečí spočívá v pevné důvěře a neochvějném spolehnutí se na Boha ve všech zkouškách a nebezpečích. Odmítl se dopustit opovázlivosti vůči milosrdenství svého Otce tím, že by se záměrně vystavil nebezpečí, před nímž by Ho Jeho nebeský Otec musel ochránit projevem své moci. Tím by si vynutil zásah prozřetelnosti na svůj vlastní účet a nezanechal by pak svému lidu dokonalý příklad víry a pevné důvěry v Boha.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 283.2 Při pokušení chtěl satan Krista přivést k troufalé opovázlivosti, aby projevil lidskou slabost a aby se tak díky tomu nestal dokonalým vzorem pro svůj lid. Satan se domníval, že pokud pokoušený Kristus ve zkoušce neobstojí, lidstvo by nemohlo být vykoupeno a jeho moc nad lidmi by tak byla úplná.

Con – Střet 85.1 Uskutečnit plán, který pro spásu člověka Kníže života podstoupil tím, že své božství oblékl do lidství, pro Něj bylo obtížné. V nebeských nádvořích se Mu dostávalo poct a vlastnil absolutní moc. Bylo pro Něj stejně obtížné zůstat na úrovni lidství jako pro lidi pozvednout se nad nízkou úroveň své zkažené přirozenosti a stát se účastníky božské přirozenosti.

Con – Střet 85.2 Odolat sklonu odvrátit hrozbu a zvítězit nad mocí knížete temnoty použitím své vlastní moci, to bylo pro Krista nejtěžší zkouškou vyžadující sílu všech Jeho schopností. Satan ukázal, že zná slabá místa lidského srdce. Uplatnil veškerou sílu, aby využil slabosti lidství, které na sebe Kristus vzal, aby nad satanovými pokušeními zvítězil ve prospěch člověka.

DA – Touha věků 126.2 Když se satanovi nepodaří vzbudit v nás nedůvěru, často uspěje v tom, že nás strhne k opovážlivosti. Ví, že když se necháme zbytečně zavést na cestu pokušení, má vítězství jisté. Bůh chrání každého, kdo chodí po cestě poslušnosti. Kdo z ní však sejde, ocitá se na satanově území, kde zcela jistě padne. Spasitel nás vybízí: **Marek 14,38** “*Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení.*” Rozjímání a modlitba nám brání v tom, abychom se bez rozmyslu vrhali do nebezpečí a tím nás chrání před mnohými porážkami. (srv. TV 77.3)

DA – Touha věků 126.3 Avšak ani v pokušení nemáme ztrácet odvahu. Často se stává, že v těžkých situacích o vedení Duchem svatým pochybujeme. Ale právě Boží Duch zavedl Ježíše na poušť, aby Jej satan pokoušel. Když na nás Bůh dopustí nějakou zkoušku, zamýšlí tím něco pro naše dobro. Ježíš se neodvážil zneužít Božích zaslíbení tím, že by se vystavoval pokušení. Když na Něho však dolehlo, nepropadal zoufalství. Stejně bychom se měli chovat i my. **1. Korintským 10,13** “*Věrný je však Bůh, který vás nenechá zkusit více, než snesete, ale se zkouškou [s pokušením] dá i východisko, abyste ji mohli snést.*” Dále říká: **Žalm 50,14.15** “*¹⁴Oběťuj Bohu oběť díků, plň své sliby Nejvyššímu! ¹⁵Volej mě v den soužení, vytrhnu tě a ty mě budeš oslavovat.*” (srv. TV 77.4)